

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Okresní soud v Prostějově

V Kladně dne 13.3.2019

Ke sp. zn. 2 T 63/2018

Obžalovaný:

Mgr. Dušan Dvořák
12.1.1962
trvale bytem Ospělov 6, 798 55

zastoupen obhájcem Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

*Návrh obžalovaného na odůvodnění odvolání obžalovaného proti rozsudku
Okresního soudu v Prostějově ze dne 5.2.2019, č.j. 2 T 63/2018 - 1274*

DATOVOU SCHRÁNKOU

I.

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwaec

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

Rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 5.2.2019, č.j. 2 T 63/2018 - 1274, byl obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák, narozen 12.1.1962, uznán vinným spácháním skutku uvedeného ve výrokové části napadeného rozsudku, čímž spáchal přečin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a byl odsouzen dle § 283 odst. 1 a § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 90 denních sazeb ve výši jedné denní sazby 250 Kč, tj. v celkové výši 22 500 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanovil pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 90 dnů. Dále bylo rozhodnuto o opadnutí věci uvedené ve výrokové části rozsudku.

Proti výše uvedenému rozsudku podal obžalovaný dne 27.2.2019 odvolání, které se zavázal odůvodnit ve lhůtě 20 dnů. Dne 8.3.2019 byla do datové schránky obhájce obžalovaného doručena výzva, aby ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy odstranil vady odvolání. Obžalovaný činí tedy následovně.

II.

Obžalovaný předně namítá, že rozsudek nalézacího soudu je neúplný ohledně skutkových zjištění, dále se nalézací soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Skutková zjištění nalézacího soudu nesprávná a soud svévolně nepřijal níže uvedené důkazy za účelem úplného skutkového zjištění. Z tohoto důvodu je napadený rozsudek neúplný a zmatečný. Dále rozsudek neobsahuje vyrovnání se s důležitými skutečnostmi dokazující nevinu obžalovaného.

III.

Soud ve svém odůvodnění v odstavci 7. mj. uvedl, že soud odkazuje na ust. § 24 písm. a), § 24 odst. 1 písm. a) zák. o návykových látek, podle kterého se zakazuje pěstovat druhy a odrůdy konopí (rod cannabis), kterou mohou obsahovat více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrocannabinolů, s výjimkou pěstování na základě licence udělené podle tohoto zákona; zákona se nevztahuje na pěstování odrůd rostliny konopí (rod cannabis) pro výzkumné účely, pro šlechtění nových odrůd a pro zachování genetické rozmanitosti vědeckými a výzkumnými pracovišti zřízenými zákonem nebo státem vymezené v povolení k zacházení.

Dále soud ve svém odůvodnění uvedl v odstavci 9., že obžalovaný dále namítal, že konopí pěstuje k vědeckým, léčebným, výzkumným účelům, což podstatě nedoložil žádným způsobem, jak jeho vědecký výzkum a jaké konkrétní léčebné postupy uplatňuje. Žádné léčivé přípravky, které by z konopí vyráběl, nebyly zajištěny. Dále je v odůvodnění napadeného rozsudku uvedeno, že pokud obžalovaný navrhoval, aby soud vyslechl svědky, Šárku Jirchovskou, Josefa Pospíšila, Simonu Praskovou, Janu Andráskovou a Václava Plesníka, jímž má dodávat konopí či léčivé produkty z něj, nelze jeho obhajobě přisvědčit. Soud jeho důkazní návrh zamítl. Obžalovaný totiž není vzděláním lékař, není na něm, aby rozhodoval o léčbě jiných osob, dodával jim jakékoli léky. Pokud tyto osoby potřebují léčbu konopím, mohou jí dosáhnout legálním způsobem po té, co jim je předepíše lékař, konopí k léčebným účelům je upraveno v § 24a zák. o návykových látkách, jeho dodání do lékáren zajišťuje Státní ústav pro kontrolu léčiv (dále jen „SÚKL“). Léčebné konopí získat běžnou cestou po předpisu jejich lékařem, toto konopí je pěstováno pěstiteli, kteří k tomu mají licenci, kterou jim uděluje SÚKL. Tuto licenci obžalovaný nemá.

Dále soud uvedl, že nedošlo k porušení práva Společenství neoznámením novel výroby a distribuce konopí, protože zákon o návykových látkách nelze interpretovat jako technickou normu ve smyslu

ve smyslu výkladových ustanovení citované směrnice a odkázal na předchozí trestní řízení s obžalovaným.

Soud dále uvedl, že se obžalovaný nemůže bránit náboženským právem, protože zachází s látkou ohrožující veřejné zdraví.

Soud dále uvedl, že pokud je třeba získat konopí k léčbě, mají možnost všechny osoby legálně tuto látku získat. Pokud obžalovaný uváděl, že tak není možno učinit, neboť nemají prostředky, lze jen odkázat na ust. § 16 zák. č. 48/1997 o veřejném zdravotním pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2019, podle kterého příslušná zdravotní pojišťovna hraadí ve výjimečných případech i zdravotní služby, které jinak nejsou hrazené, je-li poskytnutí takových zdravotních služeb jedinou možností z hlediska zdravotního stavu pojištěnce. V daném případě tedy pokud by skutečně některá z osob potřebovala poskytnutí léčebného konopí, jiná léčebná možnost použitím standardních léčebných prostředků by u ní nebyla možná a neměla by prostředky na úhradu, může využít tohoto ustanovení a požádat příslušnou zdravotní pojišťovnu, jejímž je pojištěncem, o úhradu. Současně v této souvislosti je třeba uvést, že tak nelze akceptovat obhajobu obžalovaného spočívající v tom, že v podstatě jednal v krajní nouzi, snažil se pomoci osobám, jímž jinak pomoci není. Jednak obecně lékařská péče v České republice je přístupná všem osobám, které jí potřebují, lékařská péče je zásadně poskytována bezplatně. A dále pokud by někdo skutečně potřeboval léčebné konopí, má možnost léčby konopím dosáhnout i legálními prostředky, jak je uvedeno výše, není třeba sahat ke konopí, které je vypěstováno v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona o návykových látkách a dalších zákonů.

V odůvodnění napadeného rozsudku v 13. odstavci, soud uvedl, proč zamítl dle § 216 odst. 1 tr. ř. návrh na doplnění dokazování výsledkem svědků Jirkovské, Pospíšila, Praskové, Andrýskové a Plesníka, když soud konstatoval, že obhajoba obžalovaného, že pěstoval konopí za účelem léčebným, nemůže obstát, když není lékařem, není osobou, která by měla aplikovat konopí a rozhodovat o tom, kdo jakou léčbu konopím podstoupí. Toto je pouze na lékařích, kteří mají zákonný podklad pro to, aby v případě potřeby i preparáty s konopím medikovali.

IV.

Obžalovaný nemůže souhlasit s výše uvedeným odůvodněním, ze kterého jednoznačně vyplývá, že je tendenčně neobjektivně a nezákonně zaměřeno vůči obžalovanému, kterému byly postupem soudu odepřeny základní lidská práva, které vyplývají z Listiny základních práv a svobod, zejména se jedná o právo na spravedlivý proces, právo na obhajobu, právo na léčbu konopím, právo na výzkum, právo na ochranu života a zákazu mučení.

Z výše uvedeného odůvodnění je zcela evidentní, že soud nectil ani zásadu presumpce nevinny, kdy to jsou orgány činné v trestním řízení, které mají tu povinnost vyvracet obhajobu obžalovaného, a pokud jí zcela jednoznačně nevyvrátí, je potřeba na obžalovaného hledět jako na nevinného.

Obžalovaný k prokázání svého tvrzení, že předmětné konopí pěstoval výlučně za vědeckým, léčebným, výzkumným účelem, chtěl právě prokazovat z výpovědí navržených svědků a doložil do spisu desítky hodnověrných údajů k tomuto tvrzení včetně faktu, že byl v roce 2018 odborným editorem českého vydání Velké knihy o léčbě konopím pro 21. století, dnes nejobsáhlejší a nejaktuálnější monografie o léčbě konopím v České republice s předmluvou o současných poznatcích o léčbě konopím obsažené ve spisu.

Soud nemůže nikterak predikovat, co navržení svědci na obhajobu obžalovaného budou u hlavního líčení tvrdit. Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že léčebné konopí, které společně se členy asociace Cannabis is The Cure, z.s. pěstovali a kontrolovali, aby mělo určitý procentní obsah THC a CBD a bylo tedy určeno pouze k lé-

čebním, vědeckým a výzkumným účelům, měli právě potvrdit návržení svědci, kteří od obžalovaného dostávali vzhledem ke svým zdravotním problémům léčebné konopí. Všichni tito svědci byli vždy obžalovaným náležitě poučeni, dali informovaný souhlas, byli řádně registrovanými členy výzkumu asociace Cannabis is The Cure, z.s. a obžalovaný vždy zkoumá jejich zdravotní stav stran vhodné indikace. Nezanedbatelným faktem je rovněž vysoká bezpečnost konopí, které nemůže, na rozdíl od chemických léčiv, způsobit žádné fatální stavy na zdraví, zvláště pak, je -li podáváno erudovanou osobou jako je obžalovaný. Tvrzení, že nemocný musí být léčen pouze lékařem a nemůže se léčit sám nebo za pomoci odborníka v dané věci není doložena žádným příkazujícím předpisem a je zcela účelové, nehledě na fakt, že žádný lékař v České republice nemá zkušenosti a znalosti o léčebném konopí jako obžalovaný.

Tvrzení soudu o toxikomanickém využití konopí obžalovaného je tomto světle rovněž účelové, je vadné odborně i věcně. Konopí až na zcela ojedinělé vyjímky nelze k toxikomanickým účelům zneužít, neboť není návykové, resp. návykovost je na úrovni kávy. Slovo toxikomanie v překladu znamená drogová závislost. Zabrané konopí s průměrným obsahem 0,68 % THC nemůže mít a nemá omamné účinky, nelze je nikdy použít k toxikomanickým účelům jak ve smyslu rozvoje závislosti, tak změny vědomí a halucinogenních účinků, jak mylně tvrdila obžaloba. Tvrzení dokazuje nejen fakt, že právě v této věci je obžalovaný vysoce erudovaným odborníkem schopným věc posoudit, ale toto tvrzení rovněž dokládá ve spisu obsažený odborný posudek poradce Evropského parlamentu ve věci drog MUDr. Tomáše Zábranského, který zcela jednoznačně a s odkazem na studie vyloučil omamnost konopí s takovýmto nízkým obsahem THC. Omamnost konopí začíná na cca 3% - 5% THC a jako tzv. marihuana je vládou ve vyhlášce č. 455/2009 Sb., příloha 2 určeno konopí s obsahem 10% THC (10 gramů konopí s obsahem 1gram THC). Jak je doloženo ve spisu ve stížnosti na rozhodnutí ministra zdravotnictví ve věci výzkumu a léčby konopím dne 24.5.2018, č.j.MZDR 18836/2018 -2/PRO na interpelaci č.j. 111, rozhodnutí ministra zdravotnictví dne 12.7.2018, č.j. MZDR 25163/2018 – 3/PRO na interpelaci č.j. 177, rozhodnutí ministra zdravotnictví dne 9.11.2018, č.j. MZDR 43359/2018-PRO na interpelaci č.272 a rozhodnutí ministra zdravotnictví dne 21.1.2019, č.j. MZDR 49/2019 – 3 PRO na interpelaci č. 379, neexistuje jeden jediný důkaz, že by limit 0,3% THC v konopí byl do právního řádu zemí EU zaveden na základě odborné studie dokládající ohrožení veřejného zdraví, z Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 limit THC rovněž nevyplývá. Limit THC v konopí je politické administrativní rozhodnutí, což je porušením čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, kdy e předpis zneužit k jiným účelům, než zákonodárce stanovil.

Jak je doloženo ve spisu v posudku nejrenomovanějšího odborníka v dané věci, doc. RNDr. Lumíra Hanuše, konopí je ledním z nejbezpečnějších léčiv, přičemž ale jedna a tatáž odrůda konopí může mít až 26 násobný rozdíl v obsahu THC. Policie při měření obsahu THC nikdy nepostupovala v souladu s unijním předpisem ⁽¹⁾ a nikdy nehomogenizovala 60 vrcholíků současně, **aby určila relevantní průměrný obsah.** Policie měřila obsah THC z několika gramů svévolně vybraných vzorků, přičemž je doloženo ve spisu, že pokud by policie konopí měřila obsah THC jako jihomoravská policie ⁽²⁾ a dopočítávala s nulovým obsahem THC váhu stonku, větviček a semen do celkového obsahu THC v konopí, **což OKTE Frýdek Místek jako zpracovatel odborného posudku nikdy nečinil,** průměrný obsah THC v konopí by nemohl překročit ani limit 0,3% THC a právo na pěstování a zpracování konopí dle §§ 5, odst 5 a 29 zákona o návykových látkách by nebylo obžalovanému zapřeno. Stejně tak není v policejním posudku týkajícím se obsahu THC v konopí žádný rozptyl naměřených hodnot, když znalecký posudek musí uvádět naměřenou hodnotu s rozptylem nejméně +/- 20%. **Uvedená průměrná hodnota 0,68% THC v konopí je obžalobou doložena měřením s nezákonným postupem.**

¹ Unijní metodika měření THC v konopí je uvedena v příloze č.1 Nařízení ES č. 1122/2009

² <https://www.policie.cz/clanek/metodika-mereni-thc.aspx>

Z tohoto důvodu je absolutně nepochopitelné, že nalézací soud výsledk všech svědků zamítl s odůvodněním, že obhajoba obžalovaného nemůže obstát, neboť není lékařem a konopí je nemocným dostupné, když neposkytnutí zcela jednoznačně nedostupného konopí trpícím lze podle obhajoby důvodně označit za trestný čin dle ust. § 150 tr. zákoníku (3).

Cannabisterapie je multidisciplinární obor, stejně jako adiktologie. Obžalovaný je erudovaný adiktolog s řadou cen. V terapeutickém programech obžalovaného (Středisko drogových závislostí P-centrum v Olomouci) již v roce 2000 obžalovaným zaměstnaný lékař vydával v rámci substituce heroinu smrtelně nebezpečný opiat metadon, v roce 2019 však dle názoru soudu nemůže obžalovaný poskytovat nemocným vysoce bezpečné a minimálně rizikové léčivé konopí, přestože je doloženo, že členy odborné rady asociace Cannabis is The Cure, z.s. jsou vědci a lékaři! V Izraeli, kde probíhá výzkum léčby konopím nejdéle na světě, **dosud stále vydávají konopí pouze a jen pěstitelé, nikoliv lékaři**, kteří dané věci týkající vhodných odrůd konopí vzhledem k onemocnění, nerozumí (viz vyjádření doc. RNDr. Lumíra Hanuše obsažené ve spisu). Je tedy zcela evidentní, že soud právě tímto způsobem obžalovanému upřel právo na obhajobu. Soud v trestním řízení postupoval zcela formalisticky v neprospěch obžalovaného a nemohl tedy řádně zjistit skutkový stav.

Jak už sám uváděl obžalovaný během hlavního líčení a je uvedené soudkyni Okresního soudu v Prostějově z mnoha trestních řízení s obžalovaným od roku 2010 (4) důvěrně známo, **obžalovaný**

1. doložil až 100 násobně odlišné koncentrace účinných kanabinoidních látek v rostlině konopí a až 100 násobně odlišné poměry hlavních kanabinoidních látek THC a CBD, a tedy i zcela odlišné farmakologické a terapeutické působení, kdy na rozdíl od lékařů, kteří mohou od roku 2013 používat v průměru pouze jednu vysoce omamnou odrůdu konopí, pracoval obžalovaný s desítkami odrůd konopí včetně zcela neomamných, které však zákon č. 50/2013 Sb. a konopné vyhlášky bezdůvodně vylučují, byť právě tyto odrůdy konopí od 50 let. minulého století posloužily ke klíčovým vědeckým objevům tvořícím dnešní poznání o léčbě konopím (viz vyjádření doc. RNDr. Petera Ondry a doc. RNDr. Lumíra Hanuše, MUDr. Aleše Skřivánka obsažená ve spisu)
2. doložil úspěch u řady vážných a smrtelných onemocnění podložených svědectvími konkrétních členů výzkumu a lékařů, a to nejen v léčbě paliativní, ale i kurativní léčbě, a to již v prvním trestním řízení s obžalovaným za výrobu konopí sp.zn. 2 T 104/2010 (viz vyjádření členů výzkumu obsažená ve spisu 2 T 104/2010 jako Olga Novotná, Robert Nováček, Věra Kruková, nebo dále ve spisu obsažená vyjádření Martiny Sedláčkové, Jarmily Honkýšové, Šárky Jirkovské a je ověřitelné v odkazovaných veřejně přístupných filmových dokumentech Rok konopí, Konopné pašije a Onkologičtí konopní kriminálníci na www.konopijelek.cz/rubrika/video/)
3. možná jako první na světě doložil již v roce 2011 úspěch u léčby fatálních stavů diabetes se svědectvími a fotografiemi lékařů u ne amputace tzv. diabetické nohy, přičemž vědecká komunita dnes jednoznačně potvrzuje důvodnost a oprávněnost léčby cukrovky látkami z konopí (viz svědectví MUDr. Iriny Hubeňákové a MUDr. Aleše Skřivánka obsažená ve spisu)
4. používal cílené a dodnes v ČR nepoužívané metody cannabisterapie jako je konopný čípek, spray, mast nebo tinktura, kteří jsou Komisi neoznámeným zákonem konopí

3 Viz ocenění obžalovaného Vládou ČR dne 4.12.2009 doložené diplomem ve spisu a veřejně uvedené na <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/marihuana-leci-rakovinu-rika-web-ktery-ocenila-vlada/r~i:article:655434/>

4 Uvedená soudkyně Okresního soudu v Prostějově rozhodovala o výrobě konopí obžalovaného dne 27.10.2010, sp.zn. 2T 104/2010, dne 6.8.2012, sp.zn. 2T 104/2010, dne 15. 4. 2014, sp. zn. 2 Nt 1151/2014, dne 26. 6. 2015, sp.zn. 2 T 104/2010, dne 26. 5. 2015, sp. zn. 3 Nt 1151/2014

do lékáren č. 50/2013 Sb. zakázané vyrábět v rozporu s lékařskou etikou, odborným poznáním o cíleném transportu léčiv a čl. 34 Smlouvy o fungování Společenství brojící proti kartelům a monopolům

Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný je zcela nesporně odborníkem v dané oblasti. Léčebným konopím a celkovou problematikou předmětné věci se zabývá více než dvě desetiletí, proto tvrzení soudu ohledně zamítnutí dalšího dokazování nemůže obstát, neboť soud k tomuto závěru došel zcela bez jakéhokoli dokazování a tento závěr má znaky libovůle.

Obžalovaný je tedy přesvědčen, že nalézací soud neprovedením výše uvedených důkazů – výsledkem označených osob, nemohl řádně zjistit skutkový stav předmětné věci, naopak upřel obžalovanému právo na obhajobu a spravedlivý proces.

V.

Obžalovaný se dále musí vyjádřit k dalším nepravdivým tvrzením soudu ohledně problematiky léčivého konopí.

Dle obžalovaného se soud vyjádřil k této problematice zcela nepřesně, kdy opět veškeré skutečnosti hodnotil výlučně proti obžalovanému, a tedy tuto záležitost nehodnotil objektivně. Jak je výše uvedeno v článku III., soud se vyjádřil tak, že všichni nemocní, kteří potřebují léčivé konopí, nemají problém s jeho získáním a legální distribucí skrze lékaře a lékárny a není potřeba konopí pěstovat. Toto tvrzení je naprosto mylné a kromě veřejně přístupných informací o obtížích nemocných se získáním konopí⁽⁵⁾ je toto doložitelné i z veřejných informací SUKLu, zpráv Národního monitorovacího střediska a nálezu Ústavního soudu.

SUKL uvádí, že od zavedení zákona č.50/2013 Sb. vydal cca 5 kilogramů léčebného konopí! Již tato informace je jednoznačným důkazem absolutní nedostupnosti léčebného konopí, neboť jde o množství, které je spotřebováno jedním jediným chronicky nemocným člověkem například s roztroušenou sklerózou za 2 – 3 roky. Pokud Izrael uvádí více než 20.000 občanů zapojených do léčby konopím (viz vyjádření doc. RNDr. Lumíra Hanuše ve spisu) a má menší počet obyvatel než ČR, pokud Národní monitorovací centrum za rok 2016 uvedlo, že konopí k léčebným účelům v roce 2016 užilo (nelegálně) cca 800 tisíc občanů a policie ročně zabere několik tun konopí, pokud skrze lékárny bylo vydáno cca 5 kilogramů cca 250 občanům, tzn. (tzn. v průměru 20 gramů na jednoho nemocného, což je nejnižší průměrná měsíční dávka) **tvrzení o dostupnosti konopí k léčbě nemůže obstát.**

K tvrzení soudu, že v případě potřeby může občan požádat zdravotní pojišťovnu o výjimku a nemusí pěstovat konopí uvedme, že v České republice ještě nikdy zdravotní pojišťovna neproplatila nemocnému léčebné konopí, jehož cena je dle onemocnění od 10.0000- 55.000,- Kč měsíčně. Nemocní si zpravidla nechají předepsat několik gramů konopí, aby byli zavedeni v systému kontrolovaného u konopí rovněž policií a dále se zaopatřují sami. Důkazem tvrzení je nejen přepočtený počet nemocných a množství vydaného konopí, **ale též nález Ústavního soudu dne 29.1.2019, sp. zn. IV. ÚS 3892/18**, kdy Ústavní soud přikázal Městskému soudu v Praze přednostně projednat druhé žalobní řízení sp. zn. 11 Ad 1/2018 ženy s chronickou roztroušenou sklerózou na zdravotní pojišťovnu **ve věci úhrady léčebného konopí** ze zdravotního pojištění⁽⁶⁾, které zdravotní pojišťovna i přes příkazující rozsudek Městského soudu v Praze v prvním žalobním řízení opětovně odmítala a dosud stále odmítá uhradit.

⁵ www.idnes.cz/zpravy/domaci/lecebne-konopi-drahe-nedostupne-specialni-kurzy-lekari-marihuana-trava.A190118_213215_domaci_fort

⁶ www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezky/2019/IV._US_3892_18_an.pdf

Nezanedbatelným faktem je rovněž nedostupnost vhodných odrůd konopí k terapii, neboť tendry SUKLu jsou bez jakéhokoliv odborného opodstatnění vypisovány pouze na vysoce omamné odrůdy konopí s vysokým obsahem THC až 20% a bez neomamného CBD, které jsou naprosto nevhodné např. pro ženu s chronickou roztroušenou uvedenou ve výše uvedeném nálezu Ústavního soudu. Dalším nezadatelným faktem jsou zákonem zapřené cílené metody terapie, neboť zákon lékaři zapovídá nechat vyrobit z konopí mast, čípek, spray apod. Konopné masti dostupné v lékárnách totiž kanabinoidy z vrcholíků konopí neobsahují, neboť jsou vyrobeny ze semen z konopného oleje. Stávající evropská legislativa navíc zcela bezdůvodně zakazuje jakýkoliv obsah THC v potravinách nebo kosmetice, což je jednoznačným porušením čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, kdy je předpis zneužíván k jiným účelům, než jej zákonodárce určil, to jest k ochraně veřejného zdraví. Je tedy doložitelné, že regulace výzkumu a léčby konopím je v České republice zcela nepřiměřená a odporuje čl. 34 Smlouvy o fungování EU.

VI.

Obžalovaný dále namítá, že skutek uvedený v rozsudku postrádá obligatorní náležitosti daného trestného činu.

Z judikatury je jasně dáno, že v daném skutku musí být popsána subjektivní stránka obžalovaného, avšak právě subjektivní stránka zcela evidentně absentuje. Není tedy poznat, zda se jedná o úmysl přímý či nepřímý a jak soud došel ke svému závěru. I z velmi strohého odůvodnění rozsudku ohledně této části, tato skutečnost nikde nevyplývá. Dle soudu se měl obžalovaný dopustit předmětného jednání v úmyslu vyrobit psychotropní látku. Právě tento předmětný úmysl jsou orgány činné v trestním řízení zcela jasně prokázat obžalovanému už v přípravném řízení. V této konkrétní situaci je věc zcela odlišná. Pokud obhajoba je již od roku 2010 konstantně založená na tvrzení, že se obžalovaný nedopustil jednání pro společnost nebezpečného, ale nýbrž právě naopak, kdy jako uznávaný odborník v oblasti léčby konopí pomáhá velmi těžce nemocným pacientům s jejich léčbou, která je v jiných zemích zcela beztrestná, naopak velmi uznávaná, nemůže se obžalovaný dopustit po subjektivní stránce předmětného trestného činu.

Podobná situace panuje i ohledně objektivní stránky trestného činu. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekursory.

Jak vyplývá z výše uvedeného, v rozsudku musí být jednoznačně definováno již v předmětném skutku, jakým způsobem bylo jednání pro společnost nebezpečné. Jak bylo uvedeno výše, zde se jedná o zcela odlišnou situaci, než obvykle bývá u tohoto trestného činu. Ve většině případů se pachatelé dopouštějí této trestné činnosti za účelem dosažení zisku z prodeje drog. Avšak zde obžalovaný prokazatelně pomáhal velmi nemocným osobám zlepšit jejich zdravotní stav, se kterým si lékařská věda neví rady a opakovaně dokládá doporučení nemocných k léčbě u obžalovaného vydaná profesory, docenty a ošetřujícími lékaři. Seznam doporučení a smluv se členy výzkumu však Okresní soud v Prostějově dne 5.2.2019 při hlavním líčení vůbec nezajímal. **Hlavní otázka, na kterou si soud měl najít odpověď, tedy zní, zda je léčení nemocných lidí a sebe sama pro společnost nebezpečné.**

Obhajoba je přesvědčena, že za výše uvedené situace, kdy vůbec není prokazován úmysl a ani tento úmysl není uveden v předmětném skutku, čímž není uvedena jedna z obligatorních náležitostí předmětného trestného činu, jako i podobně ohledně objektu tohoto trestného činu, kdy z podstaty věci v tomto případě nemohl obžalovaný svým jednáním porušit zájem společnosti, který je zcela nekonkrétně uveden v rozsudku, je kráceno právo obžalovaného na obhajobu, neboť obžalovaný nemohl vědět, jak se proti nekonkrétní obžalobě hájit.

Naopak za této situace je nasnadě, že s odkazem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, uvažovat vůbec o tom, zda se obžalovaný dopustil trestné činnosti, či zda jeho jednání se má řešit trestní represí. Je povinností orgánu zcela vyvrátit obhajobu obžalovaného, tedy že výhradně měl v úmyslu použít konopí za účelem léčby nemocných a sebe sama, kdy obžalovaný je v této problematice uznávaným odborníkem, což mj. doložil již do prvního trestního řízení 2 T 104 /2010 Národní koordinátor ve věcech drog Jindřich Vobořil, primátor Olomouce Martin Novotný, rektor Univerzity Palackého v Olomouci Lubomír Dvořák, přední světový odborník a vědec Lumír Hanuš a řada dalších a je rovněž součástí spisu.

VII.

Soud k zapření náboženských práv obžalovaného uvedl, „že pokud obžalovaný uváděl, že své právo pěstovat a nakládat s konopím staví na právu na svobodu vyznání, které je Ústavou zaručeným právem, soud s tímto nemůže souhlasit, neboť ustanovení článku 16 Listiny základních práv a svobod uvádí, že výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví, mravnosti nebo práv a svobod druhých.Nepochybně praktikování náboženských obřadů, které jsou v rozporu se zákony, kteřé primárně chrání lidské zdraví a další hodnoty uvedené v článku 16, odst. 4 zákona, je třeba považovat jako prakticky v rozporu s tímto článkem 16.“

Takovéto tvrzení soudu je zcela účelové a odporuje důkazům obsaženým ve spisu. Obžalovaný je rektorem náboženské společnosti Chrám Přírody (dříve Konopná církev), jíž jsou spolky asociace Cannabis is The Cure,z.s. spolu zakládajícími členy, která se v aktuálním řízení u Ústavního soudu sp.zn. II. 503/19 domáhá práva položení předběžné otázky Soudnímu dvoru týkající se výroby a exportu a importu modlitebních předmětů v důsledku porušení práva Společenství.

Obžaloba ani justice od roku 2010, odkdy je obžalovaný každoročně obviněn za výrobu konopí a současně až do roku 2016 po obvinění a zabrání konopí zcela účelově prohlášen za nepřičetného, nikdy jedním jediným důkazem nedoložila, že by snad obžalovaný svým jednáním narušil ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví, mravnosti nebo práv a svobod druhých. **Právě naopak**. Jediným ohrožením práv tak mohou být práva obchodních farmaceutických korporací, které uvedené předpisy chrání. Je třeba upozornit na fakt, že řada Ústavních a Nejvyšších soudů označila nedostupnost, prohibici a nepřiměřenou regulaci konopí za **porušení Úmluvy o lidských právech a zapření základních lidských práv a svobod**, konkrétně Kanada, Německo, Gruzie, Holandsko, Jihoafrická republika a Mexiko. Světová zdravotnická organizace v únoru 2019 navrhla OSN rekodifikovat konopí z nebezpečné drogy dané bez důkazu pouze a jen politickým určením v roce 1961 pro Jednotnou úmluvu o omamných látkách ⁽⁷⁾, o čemž bude v březnu 2019 jednat OSN ve Vídni.

Ve spisu je doložen návrh na přezkum a kárný podnět s důkazními přílohami na rozhodnutí vedoucí Okresního státního zastupitelství v Prostějově dne 8.3.2019, sp. zn. SPR 120/2019, ve kterém je s odkazem na rozhodnutí soudkyně Okresního soudu v Prostějově žádané vyloučit z předmětného řízení pro podjatost, zde však s odkazem na řízení sp.zn. 2 T104/2010, zamítnut návrh na obnovu řízení obžalovaného za výrobu konopí sp.zn. 1 ZT 244/2010, 1 ZT 55/2012, 1 ZT 108/2013. V něm státní zastupitelství tvrdí, že obžalovaný byl a je stále osobou nepřičetnou, což zcela kategoricky vyloučil znalecký posudek PN Bohnice ze dne 12.12.2016 k jednání obžalovaného v letech 2010 - 2016. Ten uvedl, že pokusy o omezování svéprávnosti obžalovaného justicí a ustanovení mu ochranné léčby právě předmětnou soudkyní Okresního soudu v Prostějově dne 6.8.2013 sp.zn. 2 T104/2010 **bylo nedůvodné, že pěstování konopí je nechorobné a jednání obžalovaného nevyvěrá z duševní poruchy, ale přesvědčení!** V uvedené stížnosti a kárném podnětu na uvedenou státní zástupkyni je na

⁷ https://www.iflscience.com/health-and-medicine/who-proposes-downgrading-cannabis-under-international-law-for-first-time/?fbclid=IwAR27YHdYc79O2LOlpqgzsCiL_NgdqWOK4fbXZDEyNtFOmHHZC_EfSVNiF7U

konkrétních členech výzkumu Konopí je lék, který obžalovaný vede, doloženo důvodné podezření podepřené tvrzeními soudního znalce a lékařů, že prostějovské orgány činné v trestním řízení se zabráním konopí z výzkumné farmy obžalovaného **dopustily těžkých ublížení na zdraví s následky smrti.** Konkrétně jsou uvedeni onkologicky nemocní Olga Novotná, Petr Ladislav Kodym a Jarmila Honkýšová úspěšně se léčící ve výzkumu Konopí je lék a dokumentace k těmto osobám se váží. Je nutno poznamenat, že onkologicky nemocná Olga Novotná v řízení sp.zn. 2 T 104/2010 na lékařské zprávě dne 16.10.2010 doložila mizející nádory díky cannabisterapii vedené obžalovaným. Je důvodné se domnívat, že právě v důsledku dalšího zabránění konopí následně zemřela, stejně tak další členové výzkumu. Apoptoza buněk rakoviny kanabinoidy **byla vědecky doložena již v roce 1994!**

Jak je doloženo ve spisu v rozhodnutích ministrů vnitra na interpeace a stížnosti k neposkytnutí policejní ochrany výzkumu Konopí je lék od roku 2009 dosud (4.2.2019, č.j. MV-995-3/SO-2019, 15.1.2019, č.j. MV- 287-4/KM-2019, 5.3.2018, č.j. MV -25412-2/KM-2018 a 22.7.2015, č.j. MV-106071-1/KM-201), ministři vnitra k neposkytnutí policejní ochrany účelově argumentují právě s odkazem na odsuzující rozsudky s obžalovaným a stejně jako justice se k důvodným podezřením na spáchání zločinů proti lidskosti na členech výzkumu Konopí je lék vůbec nevyjadřují. Ve věci nešetřených podezření na spáchání zločinů proti lidskosti pak ministři vnitra odkazují na zcela nečinné ministry spravedlnosti a státní zástupce. Odkážme proto na interpelaci ministra spravedlnosti v této věci ze dne 7.3.2019 obsažené rovněž ve spisu. Z rozhodnutí Sněmovní komise Parlamentu ČR pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních složek dne 1.3.2019, č.j. PS 2019/2926SKGIBS/76 obsažené rovněž ve spisu je patrné, že zájem vyšetřit důvodná podezření na spáchané zločiny nemají ani poslanci, přestože jak policie, tak GIBS jsou v této věci od roku 2010 nečinní. Rozhodnutí ministrů vnitra, spravedlnosti a Sněmovny jsou uvedena rovněž na <https://ministr-vnitra.blogspot.com/> a <https://ministr-spravedlnosti.blogspot.com/>

K zjevnému narušení náboženských práv obžalovaného uvedme, že ten se zákona pořebným množstvím zletilých občanů a pěti nevládními organizacemi založil a dne 14.7.2016 předložil ministerstvu kultury návrh na registraci náboženské společnosti právě k ochraně života a zdraví osob a ochraně božího díla přírody uvedené ve vztahu k bylinám již v Genesis (⁸). Přestože Městský soud v Praze dne 15.3.2018, č.j. č.j. 11 A 1/2017- 388 ministerstvu kultury přikázal řádně projednat návrh na registraci náboženské společnosti, do doby podání tohoto odvolání nebylo ministrem kultury rozhodnuto. Ve spisu je doložena další žaloba na ministrstvo kultury ze dne 4.3.2019. Obžalovaný plně odkazuje na druhý Vatikánský koncil a ekumenické závěry pastorální konstituce církve Gaudium et spes, citujme: " **... Je třeba přiznat věřícím, ať duchovním nebo laikům, náležitou svobodu bádání, myšlení a pokorného i statečného projevoání názorů o věcech, ve kterých jsou odborníky.**"

VIII.

Soud se dále v rozsudku vůbec nevyrovnal s některými zcela zásadními skutečnostmi.

Jednak důkazem opomíjeným a znevažovaným od prvního trestního řízení s obžalovaným týkající se zabraného majetku smluvně vázaného na členy asociace Cannabis is The Cure,z.s., kteří jsou jako nevládní organizace investory a zřizovateli Edukativní konopné kliniky (⁹) realizující výzkum Konopí je lék Tímto jednáním uvedené nevládní organizace jednak zabraňují nekontrolovatelnému vstupu konopí na otevřený trh, jednak zcela beze-

⁸ „Hle. Dal jsem vám na celé Zemi každou bylinu nesoucí semena. Dal jsem vám každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem vám za pokrm veškerou zelenou bylinu.“

zbytku naplňují čtvrtý pilíř evropské a národní politiky ve věcech drog, princip minimalizace rizik. S aplikací minimalizace rizik jednáním obžalovaného se soud **rovněž vůbec nevypořádal**, přestože tento pilíř drogových politik je uveden v národní strategii od roku 2000, stejně tak pro roky 2010 – 2018 v usnesení vlády č. 340 dne 10. 5 2010 a revizi schválené usnesením vlády č. 1060 ze dne 15.12.2014 ⁽¹⁰⁾.

Obžaloba v letech 2010 – 2018 nikdy jediným důkazem nedoložila, že by snad zabrané konopí – vyjma nízkého limitu THC v konopí obžalovaného – bylo v rozporu s požadavky dle evropských standardů kvality, nebo dle konopných vyhlášek č. 221/2013 Sb. a č. 236/2015 Sb. Již s ohledem na výše uvedené důvodné podezření na lidské tragedie způsobené na členech výzkumu měl soud aplikovat netrestnost skutku a vycházet z přípustného riziko dle § 31 odst. 1 trestního zákoníku.

Další závažnou skutečností, se kterou se soud vůbec nevypořádal, je vyléčení vážné chronické choroby obžalovaného díky terapii konopím zaznamenané ve spisu již v roce 2011 a uvedené rovněž v tomto spisu tvrzením MUDr. Věry Táborské, ošetřující lékařky obžalovaného. Ve spisu je doloženo také tvrzení manželky obžalovaného ze dne 26.10.2010 z prvního trestního řízení sp. zn. 2 T104/2010, která úspěch terapie konopím na obžalovaného potvrzovala a dokládala devastační dopady oficiální chemické léčby na obžalovaného a sebe sama. Dále a především písemná prohlášení k ochranné léčbě soudem určené lékařky MUDr. Dagmar Přikrylové v letech 2014 - 2017, která opakovaně marně protestovala proti ochranné léčbě obžalovaného, žádala její zrušení, dokládala rovněž devastační účinky soudních řízení na zdraví obžalovaného a celé rodiny a doporučila obžalovanému konopí k terapii, když následně uvedla, že onemocnění (maniodepresivní psychóza) zcela vymizelo a ustanovila obžalovanému zcela odlišné onemocnění vyplývající dle obžalovaného (stávající medicína odpověď nemá) z nadměrného stresu, kterému je vystaven. Viz spis. Tvrzení soudu k nemožnosti aplikace netrestnosti skutku obžalovaného **vyplývající z krajní nouze** dle § 28 tr. zákoníku tak rozhodně nelze přisvědčit.

IX.

Dalším účelovým tvrzením soudu jsou tvrzení týkající se údajného neporušení práva Společenství a nedůvodnosti položení předběžné otázky Soudnímu dvoru ve věci nevymahatelnosti neoznámených technických předpisů výroby konopí a porušení čl 34 SFEU.

Soud v rozporu s doloženými skutečnostmi uvedl, že „zákon o návykových látkách nelze interpretovat jako technickou normu ve smyslu ve smyslu výkladových ustanovení citované směrnice.“, kdy toto tvrzení vylučuje jak databáze TRIS, tak nález sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: “ “[o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v trestním řízení [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**”

Dále soud s odkazem na ust. §§ 24 a) a 24 b) zákona o návykových látkách uvedl, že obžalovaný nemá licenci k pěstování konopí a nemocní mohou užívat konopí skrze lékárny, avšak obě tyto normy **jsou technické předpisy ve smyslu práva EU**, které nebyly novelou č. 50/2013 Sb. oznámené Komisi, viz příloha níže uvedená.

⁹ Investorem Edukativní konopné kliniky je nevládní organizace European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s., IČ: 706 31 298, zřizovateli Edukativní konopné kliniky jsou tři nevládní organizace mající sídlo na výzkumnické farmě v Ospělově: otevřená společnost Ateliér ALF, z.s., IČ: 226 80 101, odborná společnost Konopí je lék, z.s., IČ: 227 27 281 a společenství sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s., IČ: 227 24 303

¹⁰www.vlada.cz/assets/ppov/protidrogoва-politika/strategie-a-plany/strategie_revize.pdf

Soud dále uvádí, že nikdy netvrdil, že konopí je chemická látka k výrobě chemických drog (prekurzor), aby nemusel předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru (o prekurzorech Soudní dvůr nerozhoduje). Toto tvrzení ovšem vylučují výše uvedená rozhodnutí předmětné soudkyně Okresního soudu v Prostějově v letech 2013 – 2016 ve kterých, stejně jako v rozsudku ze dne 5.2.2019, pouze a jen odkazovala na rozhodnutí Krajského soudu v Brně dne 9.3.2011, sp.zn. 3 To 25/2011 ⁽¹¹⁾, resp. Nejvyššího soudu ČR dne 27.10.2011, sp. zn. 8 Tdo 1231/2011 ⁽¹²⁾, resp. Ústavního soudu ČR dne 13.4.2012, sp.zn. II. US 664/12 ⁽¹³⁾.

Citujme mylný výrok **Ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12, kdy se justice následně od 4.9.2012 pokoušela po obvinění a zabrání konopí obžalovaného omezit na svéprávnosti a protože se toto nepodařilo, dne 6.8.2013 mu předmětná soudkyně žádaná vyloučit ustanovila ochrannou léčbu a po řadu let zapřela právo na právní obranu, viz výše: "** (Nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, **není technickou normou**, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zácházení s prekurzory** a pomocnými látkami vykonává **podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.**"

Dodejme, že toto tvrzení Ústavního soudu se týkalo vymezení k předběžné otázce Soudnímu dvoru v důsledku neoznámení novely výroby konopí dle § 8 odst. 1 zákona o návykových látkách novelou č. 141/2009 Sb. K tomu obžalovaný uvádí přílohou podrobnou právní analýzu porušení práva Společenství, se kterou se nikdy ani odvolací, nebo Nejvyšší a Ústavní soud nevyrovnaly a žádá položení uvedené předběžné otázky.

Dále obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud připojil návrh o rozhodnutí o předběžné otázce již vedené u Soudního dvora pod sp.zn. C-663/18, resp. navrhl se k tomuto řízení připojit, kdy v řízení pod sp.zn. C-663/18 je Soudnímu dvoru Evropské unie předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 28, 29, 30 a 32 SFEU, nařízení č. 1307/2013⁽¹⁴⁾ č. 1308/2013 ⁽¹⁵⁾, jakož i zásady volného pohybu zboží, přičemž je mu položena otázka, zda tato ustanovení a tyto předpisy musejí být vykládány v tom smyslu, že odchýlná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. srpna 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, stanoví omezení, které není v souladu s právem Společenství [unijním právem].

X.

Na základě výše uvedeného, obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnit tak, že se obžalovaný zproštíuje obžaloby.

¹¹ Dále toto tvrzení vůči obžalovanému uváděl Krajský soud v Brně pod sp. zn. 4 To 505/2012, 8 To 198/2014, 5 To 174/2014, 9 To 43/2015, 5 To 45/2015, 5 To 317/2015, 4 To 271/2015, 4 To 273/2015, 9 To 408/2016, 7 To 118/2017, 7 Nt 18/2017, 5 To 297/2017, 7 To 362/2017, 8 To 102/2018

¹² Dále toto tvrzení vůči obžalovanému uváděl Nejvyšší soud pod sp.zn. 6 Tdo 1493/2014, 11 Tdo 181/2015, 6 Tdo 323/2016, 11 Tdo 1499/2017, 11 Tdo 61/2018, 11 Tdo 426/2018, 11 Tdo 1455/2018

¹³ Dále toto tvrzení vůči obžalovanému uváděl Ústavní soud pod sp.zn. IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, II. 3196/15, II. US 1091/2016, III. US 396/16

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, s. 608).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671).

Příloha

Právní analýza a specifikace porušení práva Společenství ve věci výroby konopí rozhodnutími nalézací justice, Nejvyššího a Ústavního soudu vůči obžalovanému a členům výzkumu asociace Cannabis is The Cure, z.s. v letech 2010 – 2018

I.

1. Ústavní soud dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 vzdal zcela nesmyslného, nicméně dlouhá léta používaného nepravdivého argumentu pro obhajobu vynesení odsuzujících verdiktů nad obžalovaným a členy výzkumu Konopí je lék za nedovolenou výrobu konopí, dle kterého zákon o návykových látkách (ZoNL) údajně není technickým předpisem⁽¹⁶⁾, neboť plní přímo závazné akty práva EU⁽¹⁷⁾ – konkrétně nařízení EP a Rady (ES) č. 273/2004 o prekurzorech drog - ve smyslu notifikační směrnice, přestože zákon o prekurzorech drog č. 272/2013 Sb. konopí neuvádí a nařízení EP a Rady (ES) nelze implementovat!⁽¹⁸⁾
2. Ústavní soud se však vůči obžalovanému dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 pustil do další nesmyslné a **zcela účelové argumentace**, kterou lze shrnout tak, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona č. 50/2013 Sb (konopí do lékáren) **údajně není nějak relevantní, neboť** na každý pád je třeba aplikovat dosavadní prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, **nepodléhá notifikaci**.

II.

3. Obžalovaný si dovoluje tuto - snad už poslední - iluzi Ústavního soudu **zbortit**, neboť z hlediska práva Společenství je třeba rozhodující právní otázku postavit jinak, a to **následovně**:
4. Přijetím po vstupního liberalizačního režimu doznal před vstupní prohibiční režim odchylku v tom smyslu, že obecný zákaz nakládat s konopím – viz „zakazuje se pěstovat [...] konopí“ dle § 24 odst. 1 ZoNL - NEPLATÍ, pokud jsou splněny podmínky zákona konopí do lékáren – viz dikci § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely MŮŽE [...]“ (zdůraznění dodáno).
5. Obžalovaný tvrdí, že právo na pěstování konopí je doprovázeno podmínkami, jako je zejména požadavek distribuce přes lékárny, **které je třeba považovat za technický předpis** ve smyslu

¹⁶ Citujme nálezn sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: “ [o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **trestním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**”

¹⁷ Citujme nálezn Pl. ÚS 50/04 ze dne 8. 3. 2006 k Nařízení ES č. 1609/2005: “ Nařízení ES je bezprostředně aplikovatelné v právu členských států a nepředpokládá další implementaci ve vnitrostátním právu“.

¹⁸ **Citace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: “ ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.“**

notifikační směrnice a které jsou nevymahatelné, neboť byly přijaté po vstupu ČR do EU bez notifikace Evropské komisi v rozporu s notifikační směrnicí¹⁹).

6. Jak obžalovaný uvedl, představuje požadavek distribuce konopí přes lékárny dle § 24b odst. 2 ZoNL **technický předpis**, neboť v jeho případě se jedná o tzv. jiný požadavek při uvádění výrobku na trh ve smyslu notifikační směrnice (viz rozsudek Soudního dvora ve věci C267/03 *Lindberg*, dle jehož struktury je vypracován uvedený dokument „Porušení práva Společenství Českou republikou od účinnosti novely č. 50/2013 Sb.“)
7. Vedle požadavku distribuce přes lékárny, **přestavují technické předpisy i požadavky**, že pouze osoby s licenci mohou konopí pěstovat a dále že veškeré konopí musí být předáno SÚKL dle § 24b ZoNL, který jej dále distribuuje výlučně lékárnám. U obou požadavků se jedná o nutné předpoklady pro uvádění konopí na trh prostřednictvím lékáren, což, jak bylo uvedeno v předchozím bodě, **představuje technický předpis**.

III.

8. Co zbývá z dílky §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů (požadavků na licenci, předání SÚKL a distribuci přes lékárny)? Nic jiného než **(ničím neomezené) právo na pěstování konopí dle návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může [pozn. autora: každá] osoba.“**
9. Znění §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů, **tedy de iure zní :**
10. (1) Pěstovat konopí pro léčebné použití může ~~jen taková právnická nebo podnikající fyzická~~ [pozn. autora: každá] osoba, ~~které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Držitel licence může pěstování konopí pro léčebné použití zahájit, jen pokud má uděleno povolení k zaházení s návykovými látkami a přípravky. [...]~~

IV.

11. Uvedené tvrzení zcela odpovídá rozsudku Soudního dvora ve věci C-144/16 *Município de Palmela*, který v bodě 38 upřesnil, že „*dovolávat se [...] nesděleného technického předpisu [...], postihuje jen uvedený technický předpis, a nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen*“ (zdůraznění dodáno).
12. Z toho vyplývá, že právní účinky zbývající části předpisů, která není technickým předpisem, jako je návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může“ **ZÚSTÁVAJÍ ZACHOVÁNY** s tím, že takto formulovaná norma s nespécifikovaným okruhem adresátů se nutně vztahuje **na každou osobu**.
13. Z všeho toho nutně plyne, že pokud právní řád stanoví, že pěstovat konopí za léčebnými účely lze, ale ostatní s tím související **restriktivní podmínky nemohou být vůči obžalovanému vymáhány, neboť představují neoznámené technické předpisy**, jejichž nevymahatelnosti se obžalovaný dovolával, je třeba dospět k závěru, že právo stanoveného návětím § 24a ZoNL na pěstování konopí za léčebnými účely **SVĚDČÍ obžalovanému** bez dalšího omezení!
14. Nutno tedy dospět k závěru, že ani režim zákona konopí do lékáren přijatý po vstupu ČR do EU nebyl Komisi oznámen v souladu s notifikační směrnicí **a tudíž:**

¹⁹ Původně směrnice 83/189/EHS, pak směrnice 98/34/ES, nyní směrnice 2015/1535/EU

15. Je na obžalované neaplikovatelný v částech, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
16. Je na obžalované aplikovatelný v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými a výzkumnými účely.

V.

17. Na základě uvedeného je zjevné, že se nalézací soudy dopustily nesprávného právního posouzení, když odbyly argumentaci obžalovaného, že námitka „týkající se nenotifikace sporných ustanovení zákona o návykových látkách [...] je zcela mylná či účelová“ a aplikovali předvstupní **prohibiční režim §§ 4, 8 a 24 ZoNL**.
18. Nutno dodat, že obdobně nesmyslně se bohužel vyjádřil i Ústavní soud v rámci nejnovějšího nálezu 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18, který v jiné avšak zcela identické kauze týkající se obžalovaného (za konopí zakázané v letech 2014 a 2015) shledal, že „*Stěžovatelem citované § 24a a 24b zákona o návykových látkách totiž vůbec nebyly v předmětném řízení aplikovány, jelikož trestná činnost souvisela s porušením § 4, § 8 a § 24 téhož zákona*“.
19. Odkážme proto nejen na neoznámenou novelizaci § 8, odst. 1 ZoNL zákonem č. 141/2009 Sb. věci výroby konopí a odmítavá nepravdivá rozhodnutí o konopí jako prekurzoru (chemické látky k výrobě chemických drog) sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15 a III. US 396/16 ⁽²⁰⁾
20. Proti uvedenému rozhodnutí Ústavního soudu a nalézací justice svědčí výše uvedená argumentace a v rámci ní recentní rozsudek Soudního dvora ve věci **C-144/16 *Município de Palmela***, ale starší unijní judikatura **založená na rozsudku ve věci C-273/94 *Komise v Nizozemsko***. V bodě 13 tohoto rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že „*Předpis [pozn.: v našem případě zákon konopí do lékáren] odchylný se od jiného již existujícího technického předpisu [pozn.: v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL] představuje technický předpis, neboť stanoví alternativní technické specifikace, jejichž dodržování je povinné. Každý, kdo se chce odchýlit od existujícího pravidla, je povinen dodržet soulad s alternativními specifikacemi za účelem vytvoření daného výrobku nebo jeho uvedení na trh*“.
21. V dané věci Nizozemsko zavedlo alternativní ingredience pro výrobu másla, které byly do té doby zakázané. **Ačkoliv Nizozemsko zavádělo liberálnější (alternativní) režim (stejně jako v případě zákona konopí do lékáren) měla nenotifikace toho režimu v souladu se unijním právem nejen za důsledek, že Nizozemsko nemohlo aplikovat tuto liberálnější úpravu, ale hlavně ten následek, že ani nemohlo aplikovat svojí předchozí (restriktivnější) úpravu (v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL) a naopak muselo akceptovat všechny ingredience.**
22. Nelze než konstatovat, že s ohledem na recentní judikaturu ESLP argumenty českých soudů včetně Ústavního soudu neobstojí jako odůvodnění pro případné nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru.

²⁰ Citace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: " ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, **není technickou normou**, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.**"

VI.

23. Lze tak rekapitulovat:

24. České soudy se vzdaly bludu, že se konopí je prekurzor a ZoNL není technickým předpisem k výrobě konopí jako léku ⁽²¹⁾, **aniž by předchozí mylné verdikty vzaly jakkoliv v potaz.**
25. České soudy uznaly, že ZoNL a zákon konopí do lékáren obsahuje technické předpisy, které nebyly oznámeny Evropské komisi.
26. Na základě výše uvedené argumentace a zejména s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve věci C-144/16 Município de Palmela **je zákon konopí do lékáren, který byl přijat po vstupu ČR do EU:**
27. **Neaplikovatelný na obžalovaného v částech**, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
28. Aplikovatelný na obžalovaného v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými a výzkumnými účely.
29. Argumentace nalézací justice a Ústavního soudu, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona konopí do lékáren není nějak relevantní a že je třeba aplikovat dosavadní prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, nepodléhá notifikaci, **je tudíž chybná, účelová a ignoruje čl. 2 odst. 4 Ústavy, dle kterého občan může činit, co není zákonem** (v tomto případě zákonem konopí do lékáren a zejména návětím § 24a ZoNL stanovující právo na pěstování konopí za léčebnými účely) **zakázáno.**
30. Nalézací soudy se tak opakovaně vědomě dopustily nesprávného právního posouzení ⁽²²⁾ a nepoložily předběžné otázky Soudnímu dvoru.

VII.

31. Jakým dalším nelogickým a nepravdivým bludem budou české soudy dále odsuzovat obžalovaného, který byl od roku 2010 již 10x v této věci obviněný, místo toho, aby uznaly pro ně snad nepředstavitelné, **že nejsou zákonodárci**, na které vlastní důvodná podezření na trestnou činnost proti občanům ve výzkumu Konopí je lék (Cannabis is The Cure) svádějí (*viz usnesení Nejvyššího soudu dne 13.12.2017 sp.zn. Tdo 1499/2017, bod 6 a 7 vs. body 13 - 25, zejména bod 19 odkazující na analogické vyvinění se soudců z participace na spáchaných zločinech na členech výzkumu, jako uvedli soudci ústavního soudu dne 5.10.2017 sp.zn. III ÚS 3354/16*) a kdy pochopí, **že trestní sankce se mohou ukládat pouze v souladu s právem a v tomto případě také s právem Společenství**, které je součástí českého právního řádu, to uvidíme v dalším verdiktu.

32. Předběžná otázka Soudnímu dvoru zní:

21 Citujme nález sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: " [o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **trestním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**"

22 Evropský soud pro lidská práva dne 20. 9. 2011, č. 3989/07 a 38353/07 a nálezy Ústavního soudu č.j. II. ÚS 1009/08 ze dne 8.1.2009.ve věci Pfizer, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012 označily **nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru za porušení základního práva na spravedlivý proces** a základního práva na zákonného soudce, v případě stěžovatelů pak také porušení základního práva na udělení trestu toliko na základě zákona.

VIII.

33. „Je třeba čl. 5 směrnice 2010/5/1535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 *Município de Palmela* upřesnil, že se nevymahatelnost neoznámeného technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy (požadavky) a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návětím § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí, a nemohou nevymahatelnost daných technických předpisu *de facto* odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?“